

"Emeller bekasız, elemeler ruhta baki kalır." cümlesini izah eder misiniz?

"Kendine güvenen ve ebedî zanneden mağrur insan zevâle mahkûmdur, süratle gidiyor. Hane-i insan olan dünya ise, zulûmat-ı ademe sukut eder. Emeller bekasız, elemeler ruhta bâki kalır."(1)

İnsan, hayatını âhirete göre değil de dünyaya göre inşa bunun cezası olarak ruh büyük bir elem ve sıkıntı çeker. Çünkü insan için en büyük azap ve elem, sevdiği ve bağlandığı şeyleri kaybetmek ve onlardan ayrı düşmektir. Çok sevdiği ve bağlandığı gençlik, sağlık, mal ve evlat elinden çıktığında ruh bundan ciddi mânâda azap duyar.

(1) bk. [Sözler, On Yedinci Söz'ün İkinci Makamı.](#)